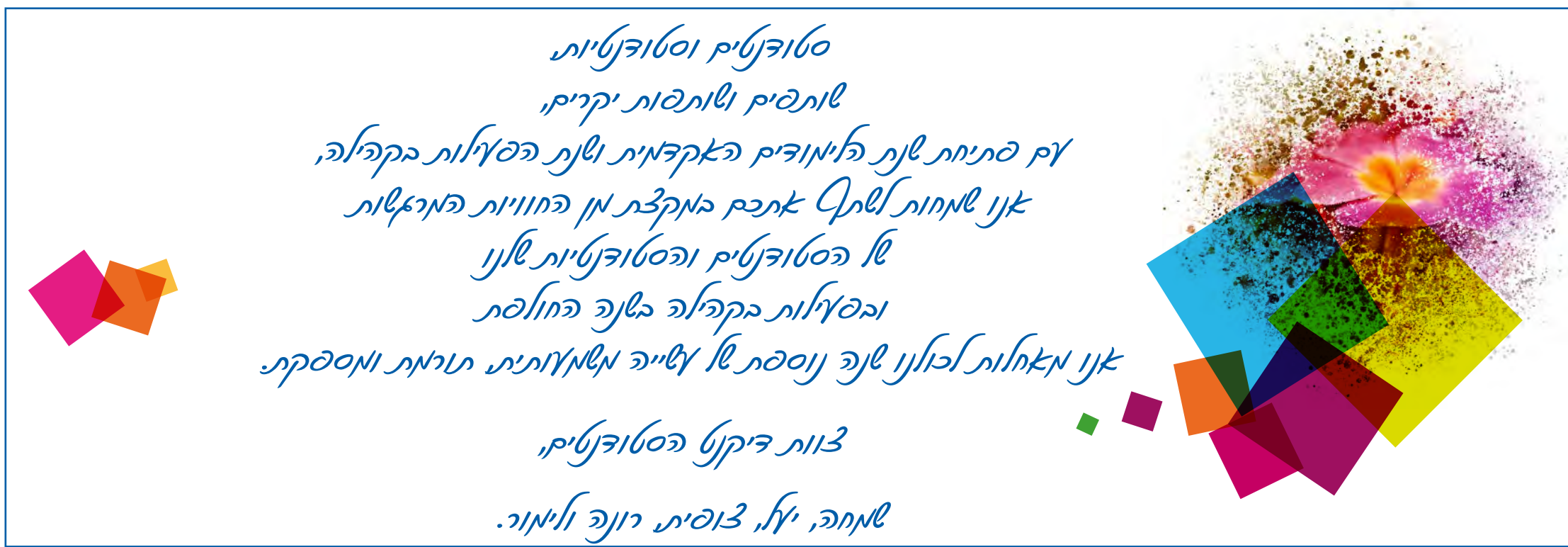

דיקנט הסטודנטים - תכניות מעורבות בקהילה

מכללה אקדמית הדסה

פתיחת שנה"ל תשע"ז

ערבה אלמליח מהחוג לניהול ארגוני שירות, פעלה במשך שנתיים בתיכון דנמרק, המתמחה במתן הזדמנות שנייה לתלמידים שהישיגים בחטיבות הביניים לא היו מספקים.

"במסגרת הפעילות ליוויתי תלמיד במשך שנתיים, כשהיה בכיתה י"א ובכיתה י"ב. התלמיד לא הרבה להגיע לבית הספר וגם כאשר הגיע לא נכח בכיתה. הסיבה הפרטית שלו אינה תומכת בלימודים או בשירות צבאי משמעותי. המפגשים שלנו כללו הרבה מאוד שיחות ולאחר שהכרנו לעומק והוא סמך עליי מספיק - התחלנו ללמוד חומר מקצועי. לאט לאט התלמיד החל להגיע לבית הספר, בעיקר בימים שקבענו להיפגש, גם אם בימים אלו לא הרגיש טוב. הוא ניגש למרבית הבגרויות ועבר אותן וכיום הוא בתהליך הגיוס לצה"ל. הפעילות הזו בראש ובראשנה חשפה אותי לעולם הנוער. מצאתי בפעילות המיוחדת הזו ילדים מדהימים שיש ביכולתם לתת כל כך הרבה ועם זאת הם גם מאוד רוצים לקבל (יחס, ידע, חום, הקשבה) אך לא יודעים כיצד לבטא זאת. יצאתי מחוזקת מאוד ועם תובנות חדשות לגבי ההשפעה שיש להתנהגות ולמידת הסובלנות שלנו כלפי אחרים. קצת הקשבה, אמפתיה, סבלנות, חוסר שיפוטיות ורצון לעזור יכולים להוליד דברים מדהימים. אני והתלמיד עדיין בקשר, שינוי יוזמים אותו."

שרון מהחוג לפוליטיקה ותקשורת, פעל בתיכון דנמרק.

"ביני ובין התלמידות שלימדתי אנגלית, מתמטיקה וספרות נוצר חיבור משמעותי כאשר סייעתי להן רבות על מנת שיצליחו בבחינות ובבגרויות. נהניתי להגיע וללמד אותן, לשמוע איך עבר עליהן השבוע ולתת להן עצות כאשר ביקשו לגבי שלל נושאים. הפעילות תרמה לי רבות והחזירה אותי לימי התיכון, נהייתי להיזכר בחומר הישן ולחוות שוב את הסיביבה של בית הספר והתיכון. הכרתי תלמידים שמתקשים בבית הספר וצריכים עזרה, תמיכה והקשבה ככדי שיצליחו, וכאשר הם מצליחים יש תחושה של סיפוק רב והרגשה של עזרה לזולת. החוויה הייתה חיובית, מהנה ומספקת."

דריה זמר מהחוג להפרעות בתקשורת, פעלה במקלט לנשים מוכות במסגרת פרויקט "מילה טובה", שהוקם בתכנית היזמות החברתית של המכללה "מעל ומעבר".

"במסגרת הפרויקט ליוויתי שני ילדים מקסימים שסובלים מקשיי שפה. הפרויקט גיבש את הידע התיאורטי שרכשתי בתואר והביא אותו לידי ביטוי בעבודה מעשית עם הילדים. לא זאת בלבד, אלא גם למדתי על יחסי האנוש במסגרת תפקידי של קולינאית תקשורת. נקשרתי לילדים והרגשתי תחושת שליחות וכן סיפוק גדול מהנתינה. התמזל מזלי וזכיתי לתרום, ולו במעט, לילדים שזקוקו לעזרה ושחיהם לא מאפשרים להם לקבל את העזרה הזאת באופן פשוט. זאת חוויה שאין דומה לה. לצד הרקע הקשה והתנאים שלא רגילים לראות בכל יום, חוויתי רגעי אושר, הצלחה וסיפוק. הפרויקט נתן לי 'טעימה' מהעתיד המקצועי שלי, וזיכרונות שילוו אותי עוד שנים רבות. למדתי שגם מהמקום הקשה ביותר, יש מי שיעזור. אני שמחה שקיימים פרויקטים כמו 'מילה טובה' ועוד רבים וטובים אשר מאפשרים תרומה לקהילה שזקוקה לזה."

אנטון פרייגר מהחוג לניהול אירגוני שירות, פעל במקלט לנשים מוכות

"כבר שנתיים, מאז תחילת הלימודים שאני פעיל במקלט לנשים מוכות. במסגרת הפעילות אני מגיע לשחק עם הילדים שנמצאים במקלט. אני ממשיך להגיע למקלט כל שבוע, גם לאחר שסיימתי את שעות הפעילות הפורמלית להן אני נדרש. מעבר לאפשרות הברורה והנהדרת של לחזור להיות ילד ולקחת חלק בעולם המשחקים שלהם, מצאתי את עצמי קשור בנפשי לרבים מהם. גיליתי שאני זקוק לתשומת הלב שלהם ולבדיחות הפנימיות שלנו מדי שבוע. הפעילות במקום ונתניה באופן כללי תורמות, לדעתי, מימד נוסף של הבנה את העולם. למדתי מידה רבה של סבלנות ואורך רוח, דבר שבא בטבעיות כשאתה הופך במהלך המשחק לטרמפולינה של הגן. למדתי מחדש אהבה פשוטה של ילד, אהבה פשוטה שתזרח עבור כולם, ללא אפליה. אהבה שתאיר את הפינות הכי חשוכות בחדרי הלב ואת כל הצלקות של סיפורי העבר."

חמוטל אלירו מהחוג לניהול ארגוני שירות, פעלה ביד שרה.

"פעלתי בבית המלאכה, מחלקה מדהימה שמורכבת ברובה מקשישים מופלאים ואף ניצולי שואה שמתנדבים מזמנם ומכל שמחת ליבם במטרה לסייע כמה שיותר עבור אחרים שאינם יכולים לתפקד בעצמם. במסגרת הפעילות שיפצתי, ניקיתי, והחלפתי חלקים לכיסאות גלגלים בסיועם של אותם מתנדבים ועובדי המקום. הכרתי אנשים נפלאים שמילאו אותי בתחושת רצון עזה להעניק עד כמה שרק ניתן. בבית המלאכה לא היו כלל נשים, ובכל פעם שהתקיימו סיורים במקום הייתה התלהבות רבה מנוכחותה של בחורה צעירה במחלקה הזו ועוד בעבודה פיזית, וזה גרם לי עוד יותר לתחושת גאווה. אני מודה למכללה האקדמית הדסה שאפשרה לי להיכנס לעולם ההתנדבות והביאה לידיעתי את הסיפוק העצמי הרב כל כך הנובע מאותה עשייה."

סטודנט מהחוג לתקשורת צילומית, פעל במרש"ל, מרכז רב שירותים לעיוורים וללקויי ראייה.

"במסגרת הפעילות ליוויתי אדם עיוור לחדר הכושר פעם או פעמיים בשבוע. פעילות זו תרמה לי כי הרגשתי שאני עושה משהו משמעותי ולכן גם הרגשתי מחויב לפעילות זו. בזמן הפעילות למדתי לקבל דברים בפרופורציה ותמיד להסתכל על חצי הכוס המלאה. בנוסף נחשפתי לעולם של העיוורים שלא היה לי מוכר קודם לכן, איך הם עושים פעולות בסיסיות, הולכים עם כלב ומתמצאים במרחב."

קארין תדמור מהחוג לניהול אירגוני שירות, פעלה במרש"ל.

"במהלך הפעילות התבקשתי לסייע לאשה בעלת לקות ראייה כבדה ונכות בגפיה לערוך את מסיבת יום ההולדת של בתה, אותו היא מתקשה לתכנן ולבצע בשל נכותה. נעתרתי מיד בחיוב אך כאשר שוחחתי עם האם הבנתי כי אני לבדי לא אצליח במגבלות הזמן שלי להפיק יום הולדת, שכן היא כמעט ולא יכולה לבצע פעילות פיזית ולהפעיל. הצעתי לסטודנטיות נוספות שנהפוך את יום ההולדת לפרויקט, ונשקיע כהוגן. התרגשתי מהפרויקט הזה כל כך, עד דמעות. יצא שיום ההולדת של הילדה נחגג ביום שגם לי היה יום הולדת, וזו הייתה המתנה הכי יפה שקיבלתי."

וויאם סעד מהחוג לאופוטומטריה, פעלה בדיר מוגן "בית בלב".

"במסגרת הפעילות שלי העברתי קורס ערבית מדוברת שבועי לשמונה קשישים. עם הזמן מצאנו את הדרך הטובה ביותר לתקשר בינינו ולהעביר את החומר כך שייקלט בצורה המיטבית. הפעילות תרמה לביטחון העצמי שלי וליכולת שלי לעמוד מול קבוצה ולדבר בצורה נכונה ובטוחה יותר. במהלך הפעילות הקשישים, שהיו ביניהם גם בני 80 ו-90, קלטו את החומר בצורה נהדרת, למדו מהר וכל הזמן רצו ללמוד עוד ועוד וזה שמח אותי מאוד ונתן לי להאמין שאין דבר שעומד בפני הרצון. אלו היו אנשים מיוחדים מאוד ונהניתי לעבוד איתם, כשגם הם נתנו לי כל הזמן את ההרגשה שהם שמחים לראות ולשמוע אותי ושכיף להם במהלך השיעור."

נעמה כהן מהחוג להפרעות בתקשורת, פעלה בדיר מוגן "בית בלב".

"במסגרת הפעילות פעלתי עם אישה חולה ב-ALS, מחלת ניוון שרירים. מכיוון שהרגישה שקשה לה לדבר ושדיבורה הופך להיות פחות ברור, הקלטתי אותה אומרת מילים במטרה להכין 'בנק' של מילים המדוברות בקול שלה. הבנק יוכל לשמש אותה במידה ולא תוכל לדבר בשל החמרת המחלה, כך שתוכל לתקשר באמצעות מחשב תקשורת. תוך כדי הקלטת המילים, הכרתי אותה, את תחומי העניין שלה ואת סיפור החיים שלה והיה לי מאוד מעניין להיות בחברתה. נהניתי מאוד מהעבודה יחד בעיקר בשל האופי המיוחד שלה ומפני שהרגשתי שהתחברתי אליה. היא תמיד שמחה שהגעתי וחיכתה לי, והרגשתי שמה שאני עושה הוא בעל חשיבות רבה עבור שתינו. שמחתי על ההזדמנות להיחשף באמצעות תרומה לקהילה בנושא שקשור לתחום הלימודים שלי."

דבורה שרביט מהחוג לניהול אירגוני שירות, פעלה בבית הספר "יד המורה", המשלב חינוך מיוחד עם חינוך רגיל.

"במסגרת הפעילות עזרתי לילדים בביצוע מטלות לימודיות. נהניתי מאוד מהפעילות השבועית והרגשתי שהיא עושה לי טוב. לעיתים הייתי עם החינוך המיוחד, לעיתים עם החינוך הרגיל ולעיתים עם שניהם, וזה היה מדהים לראות את החיבור והאהבה שיש בין הילדים. הפעילות הזו ביגרה אותי מאוד, חשפה אותי לדברים שלא הכרתי קודם ונתנה לי פרופורציה לחיים ולחשיבות החום והאהבה."

טל דגן מהחוג לעיצוב תעשייתי מכליל, פעלה בבית הספר מנשה אלישר.

"במשך שנתיים ריכזתי את פעילות העיצוב והצילום בבית הספר, שמטרתה להעצים את הילדים ולהקנות להם ידע בעיצוב מוצר ובצילום במסגרת מפגשים שבועיים. בכל מפגש לימדנו את התלמידים חומר לימודי מעניין לצד פעילות מעשית עם המצלמות ועם חומרים מעולם העיצוב. היעד הסופי של המפגשים היה יצירת קרנבל פורים בסגנון "הישרדות" כאשר התלמידים היו במרכז היצירה והעשייה. הילדים, ההורים והמורים נדהמו מהיכולות המופלאות שהפגינו הילדים, מהמוטיבציה שלהם ומהרצון ליצור למען שאר תלמידי בית הספר. החוויה הכללית הייתה מעצימה גם כלפינו, הסטודנטים. העבודה הייתה רבה וקשה, אך גם מאוד מתגמלת. היינו גאים מאוד במה שיצרנו ביחד עם התלמידים במהלך הסמסטר והרגשנו שהצלחנו להלהיב אותם ולחדש להם בכל מפגש. התרגשנו מאוד לראות את ההתגייסות הנרחבת של כלל המורים והמורות לפרויקט, שהתקיים בתמיכת קרן ירושלים ועיריית ירושלים. פעילות זו העניקה לי כלים להמשך הדרך שלי כמעצבת. הלחץ לעמידה בזמנים והעבודה האינטנסיבית לצד ההנאה מן העשייה והתחושה הנפלאה לחזות בשאר תלמידי בית הספר גאים ביצירה של חברי הסטודנטים ושלי, הובילו לכך שבחברתי לקיים את הפעילות שנתיים ברציפות, למרות העומס בלימודים."

נטלי פרץ מהחוג לניהול אירגוני שירות, פעלה בבית ספר מנשה אלישר.

"הפעילות כללה עזרה פרטנית לתלמידי כיתה א'-ד' המתקשים לימודית או חברתית. הפעילות בביה"ס תרמה לי המון, למדתי על עצמי שיש לי כח להשפיע, לעזור לילד להתקדם גם מבחינה לימודית וגם מבחינה אישית וכן שביכולתי לעזור לו להעלות את הדימוי והביטחון העצמיים שלו. בנוסף התחדדו אצלי תכונות כמו סבלנות ואהבה לתחום של חינוך ולעבודה עם ילדים בגילאים אלו. התלמידים שאיתם פעלתי הרגישו בנוח לשתף אותי בדברים שעבורים עליהם, ונרקם ביני לבינם קשר אישי, קשר שהוא מעל לכל מסגרת. הפעילות הייתה עבורי חוויה נהדרת, הרגשתי שאני תורמת וגם שהפעילות תרמה לי אישית."

סחר מסודה מהחוג לביוטכנולוגיה, פעלה במרכז הקהילתי בית-דוד בוואדי ג'וז.

"פעלתי עם תלמידים שהיו זקוקים לעזרה בלימודים, היינו לומדים ותוך כדי גם משחקים, מציירים ושרים, לפעמים גם אחרי שעות הפעילות הפורמליות. תודות לפעילות זו למדתי כיצד להתמודד עם לחץ ואיך להתנהג עם ילדים קטנים שכל אחד ואחד מהם מהווה עולם בפני עצמו. התלמידים הראו התקדמות ושיפור עם הזמן, והרגשתי שזה תרם לי מאוד כי התלמידים האלו הם העתיד וכשאנחנו עוזרים להם אנחנו עוזרים בבניית עתיד מבטיח וטוב יותר. בתקופת הפעילות הכרתי אנשים חדשים, מדריכים ותלמידים, כל אחד ואחד מהם לימד אותי משהו. נהניתי מאוד לפעול שם, סיימתי את התקופה עם ניסיון חדש וקשרים חדשים עם אנשים מדהימים."

אפרת רמון מהחוג לעיצוב תעשייתי מכליל, ריכזה את פרויקט "קהילה למען", שהוקם בתכנית היזמות החברתית של המכללה "מעל ומעבר".

"קהילה למען הוא פרויקט שבו סטודנטים מהמכללה מקימים ומשפצים גינות קהילתיות ברחבי ירושלים. הפעילות משלבת בתוכה עשייה קהילתית אמיתית ושינוי פני הנוף באזור המדובר ומתקיימת בשיתוף פעילים קהילתיים בשכונה. במשך שנתיים תפקידי היה לרכז את הפרויקט: למצוא מקומות פעילות ברחבי העיר, ליצור קשר עם פעילים סביבתיים בירושלים ולהשיג ציוד גינון ממקומות רלוונטיים בעיר, כאשר החלק המרכזי הוא תיכנון יום הפעילות וחשיבה על רעיונות יצירתיים מה ניתן לעשות בשטח הקיים ואיך הגינה אמורה להיראות בסוף היום. הפעילות נתנה לי המון, מקשר עם פעילים קהילתיים בכל אזור ירושלים, עד לקבלת ניסיון בהובלת קבוצת סטודנטים לעשייה משמעותית. החלק הכיף בשיפוץ גינות הוא שניתן לאמוד את השינוי המהותי בעין בסוף היום בהשוואה למה שהיה לפני. המחשבה היצירתית והכיף בסוף יום עבודה קשה, מספקת עד מאוד. כמוכן שהכרת התודה של האנשים במקום אומרת את הכל- אנחנו עושים תפקיד משמעותי, משנים את פניה של השכונה ויוצרים רצון של אנשים להירתמות קהילתית בשכונה שלהם."

מכללה אקדמית

הדסה

ירושלים